

Katoliški glas

Settimanale - Spedizione in abbonamento postale - Gruppo I°/70% - Autorizzazione DCSP/I/1/40509/91/5681/102/88/BU DEL 12.11.1991
 Redazione - Uredništvo: Riva Piazzutta, 18 - 34170 Gorizia - Gorica - Tel. 0481/533177 - Fax 0481/536978 - Poštni t/rn 11234499
 Poduredništvo: 34133 Trst - Trieste - ul. Donizetti, 3 - Tel. 040/370846 - Fax 040/633307

TAXE PERÇUE	GORIZIA
TASSA RISCOSSA	ITALY

NAŠ UVODNIK

Razmisliti o neuspehu, potem pa naprej

»Dopolnjeno je,« bi lahko rekli ob nedeljskih volilnih izidih, če bi bili »vdani v usodo«. Pa nismo in ne smemo biti. Življenje teče dalje in v novih okoliščinah je treba ubirati tudi nove poti, ki naj vodijo k istemu cilju našega narodnopolitičnega dela: k ohranjanju, krepitvi in rasti naše narodnostne skupnosti pod Italijo, k plodnemu sožitju z italijansko večino na podlagi pravičnosti in enakega dostojanstva, k ustvarjanju vsestranskih povezav med sosednjima narodoma, k reševanju splošnih problemov, s katerimi se sooča naš človek.

To ne pomeni, da se »nič ni zgodilo«. Potrebno je globoko razmisliti o nastalem položaju, prevzeti odgovorne sklepe, zamenjati, če je to koristno, kadre, imena, ustaljene običaje.

Vendar se bitka z volitvami ni končala. V teku je zdaj obširna razprava o volilnih reformah, v kateri skušamo sodelovati z jasno zahtevo po zajamčenem zastopstvu za narodne manjšine. Tudi balotaža za pokrajinske volitve na Tržaškem in Goriškem je namreč pokazala, kako krivične so reforme v smeri večinskega sistema, če ne upoštevajo prisotnosti narodne manjšine in pa njene temeljne pravice do neposrednega in samostojnega zastopstva. Sedanja zakonodaja nas je prepustila slučajnostim volilne aritmetike in »dobri volji« večjih strank.

V prizadevanjih za zajamčeno zastopstvo bi morali sodelovati ne le Slovenci, temveč tudi demokratično usmerjene sile in pa matična država.

Dokler se ne razčisti oblika nove volilne zakonodaje, o kateri razpravljajo te dni v Rimu, pa je preuranjeno dokončno sklepanje o novih oblikah političnega nastopa v zamejstvu.

Vsekakor sta v ospredju dva vidika: zahteva po zagotovljenih mestih za slovenske predstavnike na vseh ravneh in pa nujnost, da vsekakor nastopamo kot subjekt, torej veliko bolj enotno in samostojno kot doslej, zlasti če se bo treba povezovati v širša zaveznitva, kot jih zahteva sedanja zakonodaja.

Naši ljudje so tako na deželnih volitvah kot v prvem in drugem krogu pokrajinskih volitev z glasovi pokazali, da podpirajo omenjena stališča, ki jih širi Slovenska skupnost. V »bazi« je znatno soglasje s temi točkami. Veliko težje je z vodilnimi predstavniki slovenskih komponent italijanskih strank in pa z »laično-levičarsko« krovno organizacijo. Včasih se zdi, kot da bi o istih zadevah govorili na različni »valovni dolžini«. Tudi v tej smeri je torej velika potreba po razmišljanju in dialogu.

To, kar smo doživeli na junijskih volitvah, ne glede na krivično zakonodajo, na napake v manjšini in na odnos do Slovencev, ki so ga pokazale številne stranke, ostaja neizpodbitno najhujši povojni volilni udarec za Slovence v Italiji. Slovenska stranka je po 29 letih ostala brez deželnega svetovalca in brez pokrajinskega svetovalca v Trstu, po 42 letih pa brez pokrajinskega svetovalca v Gorici. Tudi zastopstvo Slovencev v vsedravnih strankah je bilo skoraj povsem okleščeno: v deželnem svetu sedi en slovenski predstavnik DSL, v goriškem pokrajinskem svetu ni slovenskih političnih predstavnikov, v tržaškem pokrajinskem svetu pa naj bi bilo po zadnjih vesteh (sprva so izidi kazali na izvolitev Slovenke pri DSL) ravno tako.

Ivo Jevnikar

V Trstu za 1734 glasov ali 0,66% prevladal Sardos Albertini nad kandidatom Codego

Na nedeljskih balotažnih volitvah za predsednika tržaške pokrajine je za prgišče glasov prevladal kandidat desničarsko-nacionalističnega bloka odv. Sardos Albertini, ki ga je kandidirala Lista za Trst. Po novem večinskem sistemu si je ta politična skupina zagotovila 60% pokrajinskih svetovalcev, tj. 14 na skupno 24. Ostalih deset svetovalcev si porazdelijo vse ostale stranke: 2 Zavezništvo za Trst, 2 Demokratična stranka levice, 2 Severna liga, 2 Krščanska demokracija, 2 misovci in 1 Stranka komunistične prenove. Na osnovi večinskega sistema stranka Slovenske skupnosti kljub znatnemu povečanju števila glasov ni uspela izvoliti svojega svetovalca.

Takšna je torej politična slika novega tržaškega pokrajinskega sveta, nad katero se bodo morale zamisliti vse demokratične stranke in še posebej Slovenci, katerih predstavništvo je zreducirano na minimum, če bodo obveljali neuradni podatki. Zato se še toliko bolj nujno postavlja upravičena zahteva po zajamčenem manjšinskem zastopstvu, ki ga še posebno zavzeto vodi stranka Slovenske skupnosti.

PRED RAZVELJAVITVIJO POKRAJINSKIH VOLITEV?

Deželno upravno sodišče (TAR) bo 7. in 9. julija odločalo o prizivih stranke MSI oziroma Slovenske skupnosti. Misovsko gibanje je namreč vložilo pritožbo z zahtevo po razveljavitvi pokrajinskih volitev z dne 6. junija, ker da štetje veljavnih glasov ni bilo v skladu s predpisi. Še pred volitvami pa je, kot smo že svoj čas poročali, Slovenska skupnost preko pravnikar dr. Močnika vložila na isto upravno sodišče priziv proti obstoječi razmejitvi okrožij za pokrajinske volitve, po kateri je na področju občine Trst izvoljenih 21 svetovalcev (na skupno 24), medtem ko po vsedravnem zakonu v nobeni občini ne sme biti izvoljenih več kot polovica vseh pokrajinskih svetovalcev. Zaradi tega je oškodovano predstavništvo prebivalcev okoliških občin.

V primeru, da TAR sprejme poziv misovcev, bo moralo razveljaviti pokrajinske volitve z dne 6. junija. Enako bi se moralo zgoditi v primeru, da sprejme v celoti priziv Slovenske skupnosti. Deželno upravno sodišče lahko tudi sklone predati zadevo o razmejitvi okrožij na Tržaškem ustanovnem sodišču. a.t.

Veselje nabrežinskih otrok v Glinščici

Slovenija - 2. leto

Slovenija doživlja drugo obletnico osamosvojitve in mi se z njo veselimo tega praznika ne samo, ker predstavlja uresničitev upravičenih želja naroda in konec preteklosti polne vsiljenih rešitev, ukazov in izkoriščanja - in mi, kot manjšinci, dobro vemo, kaj pomeni biti gospodar v lastni hiši - temveč tudi zato, ker se je Slovenija s tem dnem ločila od neke stvarnosti, ki je imela tragično usodo, iz katere ne vidimo izhoda. Da se je Sloveniji to posrečilo na tako lahek način, je nov dokaz, da v tisto stvarnost ni spadala in da je bila pravzaprav tujek, ki ga ni imel nihče rad. Igrati vlogo pokornega vazala na Balkanu je pomenilo zapisati se smrti in tista faza je v predplebiscitni Sloveniji že bila opazna, na to moramo tudi pomisliti.

S tem, da je izstopila iz jugoslovenske skupnosti, je seveda pomenilo, da se Slovenija odpoveduje tudi neki možni altruistični vlogi vzornika in posrednika v balkanskih zadevah (slovenski politiki so bili vzor popuščanja), toda prejšnja oblast je s svojim avtoritarnim enopartijskim sistemom omogočila, da je to vlogo Slovenija razvijala samo na gospodarskem področju, ne pa na civilnem in družbenem. Na zadnjo slovensko ponudbo, da se po plebiscitu začnejo pogovori za konfederalno ureditev na drugačnih temeljih sodelovanja, ni nihče niti odgovoril. Zato je popolnoma krivično očitati Sloveniji, da je s svojim enostranskim proglasom samostojnosti sprožila veliko morijo na Balkanu. Za to se morajo trkati na prsi drugi, tudi taki, ki imajo sicer čiste roke, a niso v pravem trenutku znali izreči odločnejše besede.

Toda 26. junij mora pomeniti ne toliko neki konec, kolikor bolj začetek novega, samostojnega življenja nove države, ki se z optimizmom postavlja ob bok drugih v mednarodni skupnosti, da tudi sama ima od nje koristi in da obenem prispeva vanjo svoj smisel za solidarnost in sodelovanje. Slovenija je na dobri poti in če bo znala prestatati sedanjo prehodno fazo, ko se postavaljo gospodarski temelji za prihodnost, ji je

zapisana svetla usoda. Slovenci so domiselni in delavni ljudje in znajo tudi potrpeti, če pa bodo v svojo skrb za materialne dobrine znali vložiti tudi smisel za duhovne vrednote, ki so jih bili v teh desetletjih brezvestno oropani v škodo sebi, narodu in državi (in navsezadnje tudi v škodo sami ideji, ki jih je preganjala), bodo lahko rešili vse probleme. Zares so na dobri poti.

-S

Za koga delamo?

Leta 1992 si je vsak italijanski državljani priboril nekaj nad 26.000.000 lir na osebo, od teh so 15.000.000 pobrale razne politične veje, javno potrošništvo in javne storitve, le 11 milijonov je posameznik razpolagal za osebne, družinske in poslovne zadeve.

Prišli smo do takega birokratsko-političnega izkoriščanja v škodo skupnosti, kakor je ni bilo še v Italiji. To pomeni, da je 57,6% vsega tega, kar se proizvaja, na razpolago ogromne mase politikov in birokratov, ki je še danes v ospredju v tej državi.

Z drugačnimi besedami povedano: od 1. januarja do 28. julija delamo za državo, le ostalo pride v korist posameznikov oziroma družin.

Tako država pogoltne civilno družbo.

Kaj izhaja iz vsega tega? Enostavno to, da, kdor mora izročiti državi 60% od svojega dobička, postaja suženj politične oblasti in ne svoboden državljani.

Volilna reforma bo prinesla nove ljudi. Bodo pa sposobni spremeniti ta sistem, džunglo zakonov, ki je rodil letošnji »740« ali obrazec za davčno prijavo?

Javni dolg narašča. Vsak otrok, ki se danes rodi, ima že 30 milijonov lir dolga.

Nobena država na tem svetu, niti Japonska in niti Združene države nimajo tolikšnih davkov, kot jih imamo mi.

V zameno pa nam država daje usluge primerne Tretjemu svetu...

-n

Izidi balotažnih volitev za predsednika pokrajine v Trstu

OBČINA	CODEGA	SARDOS
TRST	54.140 gl. ali 17,01%	61.016 gl. ali 52,99%
DEVIN - NABREŽINA	3.040 gl. ali 61,45%	1.907 gl. ali 38,55%
MILJE	3.904 gl. ali 56,66%	2.986 gl. ali 43,34%
DOLINA	2.809 gl. ali 77,36%	822 gl. ali 22,64%
ZGONIK	1.038 gl. ali 82,64%	218 gl. ali 17,36%
REPENTABOR	391 gl. ali 81,13%	91 gl. ali 18,87%
SKUPNO	65.296 gl. ali 49,34%	67.030 gl. ali 50,66%

Zakaj je važno, da spoznamo lik in osebnost A.M. Slomška

Razgovor z A. Pregarcem, avtorjem in režiserjem odrske lepljenke o škofu A.M. Slomšku

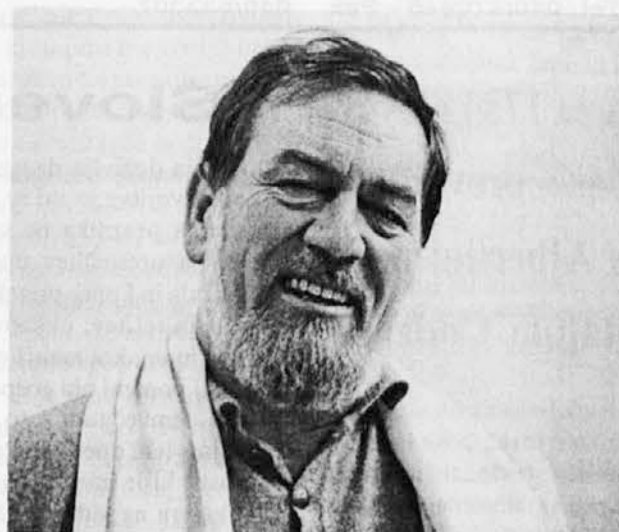
O zadnjem delu tržaškega umetnika bomo še naknadno poročali. V uvod naj nam bo razgovor, ki nam odkriva osrednje vzgibe tega dela

Kaj je pripomoglo k odločitvi, da se lotiš osebnosti škofa Slomška in njegove dobe?

Predvsem moram reči, da se vse, kar se naše narodne zgodovine tiče, v meni prepleta. Razmišljam o naši usodi, razmišljam o dolgih letih in dolgih stoletjih našega vzpona in naših padcev, naših prizadevanj, da bi kakorkoli ostali in se prebili kot narod.

To mislim, da je v duši vsakega ustvarjalca, vsakega književnika. Sicer ne bi se posvetil tistemu naravnemu izhodišču oziroma tistemu naravnemu cilju, da pišem v slovenščini. Ne morem pozabiti, da mi živimo v družbi nekega številčno močnega italijanskega naroda, in se pravi, da če hočemo pač imeti svoj prostor tu, se moramo zavedati svojih moči ampak tudi svojih slabosti. Samo tako prežarjeni lahko govorimo o bitnosti naroda. To, da sem se lotil cerkvenih ljudi, in to ni prvič, se mi je zdelo potrebno, ne samo dopolnilo ampak potrjevanje, da so obstajali seveda tudi v cerkvi dolga stoletja ljudje, ki niso zanemarljivo pisali slovensko zgodovino in gotovo je to tudi A.M. Slomšek. Dolga leta, lahko bi rekel, pahnjem v kot ali gledan z neko distanco, ki ni bila vedno primerna vlogi, ki jo je odigral, kajti ne smemo pozabiti, da se je prav za Slomškove čase naše narodno ozemlje razširilo. In to je bila, kakor tudi ugotavljam, tudi občasno naključna strategija, ampak je obveljala tako, da je bilo slovensko ozemlje razširjeno preko takrat neslutnih meja. In gotovo je to velika osebnost, ki je pripomogla, da Slovenci ostajamo tam, kjer prejšnja stoletja nismo mogli.

Drugo vprašanje je - zakaj zdaj v tem trenutku, ko se naša identiteta pač krha, ker je mlačna, ker zadeva ob robove drugih narodov, in tretja

taka vzpodbuda mi je bila dana od Slovencev po svetu, ki jih to, kar mi imenujemo domačinstvo, veže in tega domačinstva je v Slomškovih spisih, pridigah in tako naprej zelo veliko. To domačinstvo posebno za te Slovence pa še kako velja, kajti dolga leta niso imeli nič oprijemljivega. Slomšek jim je bil zelo blizu, jemali so ga v roke, iz njega črpali moč, da obstajajo.

Nisem rekel, da je bil to edini, gotovo pa eden glavnih naših likov zgodovine, ki je hkrati vodil v novo življenjsko revitalizacijo, če hočemo, slovenstva še zlasti, ko se je demokratična domovina odpirala v svet.

Kaj pove Slomšek današnjemu laičnemu Slovencu?

Predvsem naj se zaveda, odkod izhaja, kakšne so vrednote in ne nazadnje tudi pri vsej tej poplavi preplehkosti nam majhnim narodom nevarna nagnjenja k vsemu tistemu, kar ni naše.

Če Slomška in takih korenin ne poznamo, si ne znamo odgovoriti. To je eno spraševanje in eno samo potrjevanje hkrati. Prvič to, drugič so pa tudi etična načela, ki jih mi eno-

stavno puščamo ob poti. Treba se je zamisliti nad njimi, ker je zelo važno, da narod, kot je naš, pozna in spoštuje tudi ta načela.

Kaj bi dodal k povedanemu kot ideator in režiser tega dela?

Mislim, da bi se morala gledališča zavedati, da je to res specifično, če govorimo, o sakralnem teatru ali psevdo sakralnem, da so nam taki možje, kot je recimo Slomšek in drugi cerkveni možje, da taki nam lahko dajo veliko vzpodbude, da prikažemo domačo resnico. In zato v svojih repertoarjih tega nimajo, kajti zasnovan je za širok krog publike. Bilo bi včasih pametno, da bi se ustavili tudi ob teh zgodovinskih in celo prelomnih trenutkih, na katere so v prejšnjem stoletju in tudi prej, pa tudi v tem do konca prve svetovne vojne, vplivali možje Cerkev.

Zato se mi zdi, da je prišlo to moje dejanje v pravem trenutku in da sem na srečo dobil in zbral okrog sebe ljudi, ki so vsaj tako navdušeni kot jaz, tako da nisem imel večjih težav za sestavo gledališke skupine.

(S Pregarcem se je pogovarjal Dušan Jakomin)

ŽIVIMO S CERKVIJO!

Sv. Jožef Cafasso

Dva svetnika iz istega kraja, to ni vsakdanja zadeva! In vendar: to sta sv. Jožef Cafasso in njegov učenec sv. Janez Bosco, ki sta oba iz kraja Castelnovo d'Asti v Piemontu. Prvi se je rodil 15. jan. 1811, drugi pa 16. avg. 1815. Oba sta delovala v Turinu in v Turinu tudi umrla: Cafasso 23. jun. 1860, Bosco pa 31. jan. 1888.

Jožef Cafasso je postal duhovnik s 23. letom. V njem je tedaj zagorel božji ogenj gorečnosti. Slabotnega zdravja bo vse življenje; a on se za to ne zmeni. Njegov duhovniški cilj je: na vse načine pospeševati božjo slavo ter se posvetiti dušam in se popolnoma žrtvovati zanje.

V Turinu je bil poseben cerkveni zavod za duhovnike; namen tega zavoda je bil: sprejemati za tri leta mlade duhovnike, ki naj bi se pod vodstvom kakega učenega in svetega duhovnika z učenostjo in pobožnostjo pripravljali na dušnopastirsko delovanje. Cafasso je bil sam tri leta v tem zavodu kot gojenec, nato pa kot profesor in od leta 1848 do svoje smrti tudi ravnatelj. Bil je vsem dobrotnik, učitelj in duhovni oče. Njegovo delo se ni omejevalo samo na zavod. Oznanjeval je evangelij kot pridigar in voditelj duhovnih vaj. Z ljubeznijo dobrega pastirja je objemal tudi najbolj zapuščene grešnike, zlasti na smrt obsojene. Zlasti mu je bila priljubljena spovednica. In iz spovednice je prišel na smrtno posteljo.

Ko bi tudi mi spoznali vrednost zakramenta sprave in ga vzljubili!

I.ŠK

Škof Kvas - 10 let škof

74-letni Jožef Kvas (doma v Cerkljah na Gorenjskem) je bil v duhovnika posvečen na Koroškem in je novo mašo pel v težkih časih vetrinske tragedije 8. junija 1945. Njegovo prvo službeno mesto je bilo Bovec.

Kot kaplan je služboval še v Semiču, nato pa postal župnik v Stopičah in po 10 letih kanonik v Novem mestu. Po šestih letih delovanja na Kapitulju so ga poklicali 1. 1968 v Ljubljano, kjer je bil najprej stolni kanonik in arihidiakon. Dolga leta je bil sodnik cerkvenega sodišča, škofov vikar, odkar pa je 1. 1983. postal pomožni škof, je tudi generalni vikar.

Škof Kvas, ki ga odlikujeta pri srčna preprostost in veliko pastoralno znanje, je znan tudi Primorcem, saj je pred leti vodil celo romanje na Barbano. Želimo mu še veliko blaženskih let v službi Cerkve.

R.B.

Romanje na Sv. Goro

na praznik apostolov Petra in Pavla pripravljajo goriška Marijina družba.

Odhod s Travnika ob 8. uri. Popoldne obisk Drežnice in muzeja v Kobaridu. Vpisovanje pri Kazimirju Humarju, Stolnica, tel. 30536.

Petrov novič

V nedeljo, 27. junija, bomo v Italiji imeli posebno nabirko za sv. očeta, ki jo poznamo kot »Petrov novič«. Gre za to, da verniki vsega sveta priskočimo na pomoč sv. očetu pri vzdrževanju centralnih uradov katoliške Cerkve in za njegove karitativne namene, ki zajemajo cel svet. Papež nima dovolj velike države in s tem dohodek za vzdrževanje potrebnih uradov za vodstvo Cerkve. Gre za razne kongregacije in druge papeške ustanove v Vatikanu in v Rimu. Osebe mora biti primerno nagrajeno, dohodkov pa ni dovolj. Poleg tega se na sv. očeta obračajo za pomoč v potrebi z raznih delov sveta. Sv. oče ne more ostati gluha. Zato pomagajmo mu tudi z našimi prispevki!

Pismo bivšega jehovca

(Iz nekega italijanskega dnevnika)

Nevoščljivost je grda stvar. Vendar sem prisiljen priznati: Zavidam vam, katoličani. Zavidam vam zaradi vaše gotovosti, ki jo imate v pomoč nebeškega Očeta in milostljivega Mater.

Prav to vam daje upanje in moč, da lahko premestite toliko težav. Zavidam vam zato, ker zvečer, preden zaspate, s srcem in z mislijo se lahko približate in pogovarjate z Večnim in se lahko z njim pogovarjate kot z Očetom, saj veste, da je Bog usmiljenja in ljubezni in ne boguničevalec, maščevalec, kakor je tisti bog, ki so si ga izmislili v Brooklynu in je neki dan z zvijačo stopil v mojo hišo in s tem uničil stoletja katoliške vere in krščanske kulture.

Vero, katero je več generacij mojih prednikov spoštovalo. Le jaz sem prelomil s tem, da sem po neumnosti in naivnosti sprejel lažnjive obljube tistega izmišljenega boga, ki toliko govori o proizvodnji, uspešnosti, prodaji, razširitvi nepremičnin in zelo malo o resnici, spontanosti, nesebični ljubezni, kakor nas je naučil Kristus.

Zavidam vam, katoličani, ker ne veste, kaj pravzaprav pomeni spadati tej sekti. Zavidam vam, katoličani, ker lahko še verujete, da življenje ni samo na tem svetu.

Večkrat mislim na smrt, na svojega očeta, katerega sem pokopal, na svojega sina, ki me bo pokopal: kakšen posmrtni trenutek srečanja je namenjen nam, žrtvam tistega brooklynskega boga, odnosno Jehovcev.

Komu lahko vpijem potrebo po pomoči, da lahko napolnim tisto ogromno vrzel, ki mi jo je zapustilo tisto opustošenje ameriškega boga? Kaj lahko odgovorim svojemu sinu, kadar naredim potezo, ki mi jo prepoveduje sekta, s tem da položim cvetje na grob svojih staršev, in mi postavi vprašanje: »Oče... to je vse?«

Zavidam vam, katoličani... toda, odpustite mi... morda vse to je obupno meketanje izgubljenih ovce, ki upa, da bo našla svojega »dobrega pastirja«.

V sredo, 2. junija, je minilo 50 let, odkar je v Dornberku padel kot žrtev bratomornega boja Ivo Bric. Tistega dne je kosil na svoji senožeti v Dornberku, ko sta se mu približala dva partizana in ga povabila, naj jima sledi. Ker ni hotel, sta ga na mestu ustrelila ob navzočnosti dveh sinov, takrat otrok. Eden teh je g. Bogdan Bric, sedaj župnik na Colu.

V Slovenskem primorskem biografskem leksikonu ni povedano, kdo ga je ustrelil. Naj bo tukaj zapisano.

Ivo Bric spada med prosvetne delavce, ki so se po prvi svetovni vojni pridružili Filipu Terčelju in obnovi prosvetnega dela na Goriškem. Na Spodnjem Vipavskem je bil med najbolj delavnimi ravno Ivo Bric, ki je postal steber prosvetnega dela v Dornberku. Kot tak je v 30. letih zbudil pozornost tedanje fašistične oblasti, ki ga je začela nadzorovati, ga večkrat zaprla in tudi konfinirala. Ob sporu med Jankom Kraljem in Engelbertom Besednjakom je stopil na Kraljevo stran, ki je kaj hitro spoznala resnični obraz OF in se za-

Oddolžili so se spominu Iva Brica

to od nje oddaljila. Zavedali so se, kaj OF pravzaprav hoče, ne resnične narodne in demokratične svobode, temveč le partijsko diktaturo, kot poje pesem, ki so jo partizanke po 8. septembru 1943 javno prepevale: »Slovenija, sovjetska bodeš ti!« Zaradi tega je partijsko vodstvo dekretiralo Ivo Bricu smrt, saj je že samo s svojim zadržanjem odvrčal Dornberžane od OF. Namero so izpeljali 2. junija 1943.

Ob 50-letnici te nedolžne žrtve so v sredo, 2. junija, na senožeti, kjer je bil ustreljen, postavili križ, nato se ustavili na njegovem domu, nakar so odšli v cerkev, kjer je bila maša zadušnica zanj in za vse druge primorske žrtve nesrečne revolucije. Somaševalo je pet duhovnikov, pel je pa domači pevski zbor. Med mašo sta spregovorila g. Jožko Kragelj in pa Ivov sin g. Bogdan. Med somaševalci je bil tudi g. Jože Žorž, domačin iz Dornberka, ki je kot študent pomagal Ivo Bricu reševati knjige domačega prosvetnega društva pred zaplenbo po fašistični oblasti. Msgr. Novak je v Črniški

kroniki o smrti Iva Brica zapisal:

»V Dornberku so naši ljudje slovenskega pokolenja ustrelili bivšega poslovođjo zadruga po priimku Brica, ko je na polju kosil z dvema svojima dečkoma, in sicer vpričo sinov. Mož je bil zaveden Slovenec, že od Italijanov konfiniran zaradi svoje narodne zavednosti in zgleden katoličan. Strinjal pa se ni s partizanskim gibanjem, ki ga je smatral za škodljivega za naše razmere. Ako so bili ubijalci partizani, tedaj se je zaneslo tudi že k nam nesrečno načelo: ubij brata Slovenca, ako ne odobrava slepo, kar vrši partizanstvo. Ima to gibanje nekaj zaslug pri narodnem prebujenju, a te mu ne dajejo še nobene pravice do ubojev med že itak zelo razredčenim ljudstvom.«

K. Humar

Katoliški glas dobite:

v Ljubljani: na Mačkovi 6
v Mariboru: ul. V. Kraigerja 2

Pogovor s predsednico SSO Marijo Ferletič

Padec berlinskega zidu je idejni in zgodovinski mejnik, ki je zaključil neko določeno obdobje in odprl vrata mnogim novostim. Ali je ta dogodek na kakšen način spremenil vlogo SSO, v zamejstvu?

V zvezi s padcem berlinskega zidu ne bi govorila o spremenjeni vlogi SSO ampak o novih nalogah in večjih odgovornostih. Padec berlinskega zidu prestavlja novo obdobje v Evropi in v svetu.

Deželni zakon št. 46/91, ki izvaja 14. člen državnega zakona št. 19/91, je bil v pripravi ob vojni v Sloveniji. Njegova odobritev je dala našim organizacijam nekaj kisika in novega zagona v njihovih pobudah, ki so bile okrnjene in zamornjene v vsej povojni dobi.

Kako poteka notranji razvoj (struktura, naloge, cilji) organizacije, ki ji predsedujete, in kakšen mislite, da je danes njen poglavitni cilj?

Novi statut, odobren 30. jan. 1993, je uvedel novi organ, t.j. Svet, katerega sestavljajo predstavniki vseh neposredno ali posredno vključenih organizacij. Te so zastopane tudi na Občnem zboru preko svojih delegatov.

Uveljavitev organizacije na deželni ravni postavlja vprašanje prostora bodisi za organizacijo samo kakor tudi za njene člane. Sedež SSO v Trstu je precej dobro rešen. V Gorici čakamo na novo poslopje v septembru. Tudi za Čedad je rešitev že nakazana.

Krovna organizacija bo lahko samo tako učinkoviteje vršila tisto širše poslanstvo, ki ji ga nalagajo poplave izzivov novih časov.

Ob izgubi deželnega zastopnika SSK in ob izničenem slovenskem zastopstvu na pokrajinskih ravneh bo morala organizacija še globlje zaozari v brazdo širših vprašanj, ki od bliže zadevajo slovensko manjšino.

Prepričana pa sem, da bodo vsa prizadevanja obrodila svoje sadove in da se bomo Slovenci, vsaj ob tej dramatični preizkušnji, zedinili in glasno zahtevali svoje pravice za to, da kot ljudje in državljani vršimo svoje poslanstvo v tej dobi, ki tako krvavo potrebuje strpnosti, nesebičnega dela, razumevanja in krščanske ljubezni.

Kako se razvijajo odnosi s sličnimi organizacijami iz Slovenije in kako z SKGZ. Ali imate morda stike s sorodnimi italijanskimi ali furlanskimi organizacijami.

Odnosi s sličnimi organizacijami iz Slovenije potekajo zadovoljivo. Prav tako z ministrstvom za kulturo. Obstajajo pa pogoji za še boljše in učinkovitejše sodelovanje, le več časa je potrebno posvetiti soočanju.

Največ stikov pa ima naša organizacija z ministrstvom zadolženim za Slovence izven domovine. Temu pomembnemu organu moramo biti zamejci zelo hvaležni, saj dobimo tam svoje sogovornike ob številnih in važnih vprašanjih, ki tarejo naš zamejski življenj.

Skupno z SKGZ skušamo dobivati skupne rešitve perečim vprašanjem naših ustanov, vendar sem pričakovala učinkovitejši nastop, zlasti ob bistvenih vprašanjih slovenske manjšine. Ne morem tudi prikrivati razočaranj nad neposlusom ob nekaterih situacijah, ki izhajajo iz preteklosti in do katerih smo postavljali jasne zahteve, ki pa še niso dobile konkretnega odgovora.

Z italijanskimi in furlanskimi so-

rodnimi organizacijami nismo vzpostavili stikov. Odnos se je zelo pozitivno odvijal in ustalil s posameznimi društvi in javnimi ustanovami. Slednje so pobudam sledile, dajale svoja pokroviteljstva in nudile tudi materialno pomoč in moralno podporo.

Slovenci v zamejstvu se bomo v prihodnjem obdobju soočali s pomembnimi vprašanji na področju šolstva. Kakšen pogled na to problematiko.

Svojčas je obstajala skupna komisija za šolstvo. Žal tudi ta skupni organ ni imel dolgega življenja. Če računamo, da je šolsko vprašanje predmet enega od redkih državnih zakonov, ki se nanašajo na slovensko manjšino, je naša naloga, da v to smer zastavimo dober del svojih moči. Četudi skupni zakonski predlog obravnava v bistvu skoraj vsa vprašanja, ki tarejo našo manjšinsko skupnost, si v tem trenutku, ko so v zraku politične volitve, ne delam utvar.

Kakšno je po vašem mnenju kulturno poslanstvo narodne skupnosti, ki živi ob meji in kakšno je vaše upanje za prihodnost dežele.

Če ugotavljamo, da je zlasti naša dežela stičišče različnih narodov, je odgovor zelo jase: posredovati svojo kulturo drugim narodom, predvsem večinskemu narodu, ob katerem živimo.

Volilni potres in poplave kažejo na novo dobo. Le upanje, da bodo novi protagonisti kos potrebam naše dežele in njene stvarnosti, nas more tolažiti v tej preizkušnji, ki je slovenske zastopnike v bistvu izločila iz politično upravnega dogajanja. Ne sme nas pa prevzeti malodušje! »Le vkup, le vkup, uboga gmajna« naj bo še naprej naš moto.

Vprašanja je postavil Damjan Hlede

Jubilejno romanje bolnikov na Brezje

Ognjišče je v soboto, 19. junija, pripravilo že 25. romanje invalidov, bolnikov in ostarelih k Mariji na Brezje. Udeležba je bila prazniku primerna: preko 9.000 romarjev iz vseh treh slovenskih škofij in zamejstva, nad 100 duhovnikov, osem škofov, med njimi tudi apostolski nuncij v Sloveniji, nadškof Pier Luigi Celata, in nekaj 100 mladih pomočnikov in skavtov, ki so poskrbeli za primerno oskrbo in postrežbo pomoči potrebnim in nemoten potek slovesnosti. Somaševanje škofov in duhovnikov je vodil ljubljanski nadškof dr. Alojzij Šuštar. Ob njem so bili še koprski škof Metod Pirih, oba ljubljanska nadškofa Alojzij Turk, upokojeni koprski škof dr. Janez Jenko in naslovni škof dr. Vekoslav Grmič.

Na začetku maše je nadškof izrazil veselje in hvaležnost, ker bolniško romanje obstaja že četrto stoletje. Tudi v našem nagovoru je pozval zbrane, naj se z zaupanjem obrnejo k Mariji Pomagaj in jo prosijo za pomoč. Povabil jih je k zahvali Bogu in Mariji za mir, ki vlada v naši deželi; za dobre ljudi, ki so drugim pripravljeni pomagati v stiskah.

Nadškof se je posebej zahvalil tudi organizatorjem, msgr. Francu Boletu, uredniku Ognjišča, ter vsem ostalim sodelavcem, ki že 25 let skrbijo za bolniško romanje. Brez njihove zavzetosti in prizadevnosti teh lepih romanj ne bi bilo.

Med mašo so škofje in duhovniki bolnim in ostarelim podelili zakra-

Delavskemu svetu

Znani italijanski časnikar Zincone je po tragediji v čistilnici v Milazzu, kjer je umrlo nekaj delavcev in nekaj jih je bilo ranjenih, napisal dolg članek z naslovom: Celotni levičarske stranke so opazile, da obstajajo delavci. Politika in socialni pogledi so se v Italiji zasukali v glavnem v eno smer: v afero »čistih rok«, zato so postali nekateri problemi drugorazredni. Med temi so tudi problemi delavstva?

Mrtvi delavci v čistilnici v Milazzu in prešibko zavarovanje pred raznimi nezgodami v tovarnah, in teh ni malo, postavljajo pred posebno odgovornost najprej privatne in javne podjetnike in razne menažerje, ki kopičijo svoje profite prav na račun zdravja in celo življenja delavcev.

Kje pa so njihovi antagonisti in kaj delajo?

Že več let opazamo neko zvedenost pri sindikatih, kontrola po tovarnah je vedno manj učinkovita, kar pomeni, da delavci stalno izpostavljajo svoje zdravje in življenje. Človek ima celo vtis, da je postal delavski sloj za del levece marginalna zadeva.

Posledice? Ali morda soupadanje? Čedalje pogostejše so smrti delavcev na delu. Po pisanju dnevnika Unità smo prišli v letu 1990 že do 3542 primerov smrti, kar bi pomenilo deset žrtev na dan; da ne govorimo o ranjenih in o boleznih, ki jih povzroča delavcu ravno nezdravo delovno okolje.

Klic javnosti je še vedno nujen. Največja skrb dela levece ne more biti v tem, da se opravičuje pred javnostjo in brani sebe in svoje člane pred sodnijskimi pozivi, češ da je manj krada.

V delavskem svetu se je nekaj spremenilo, ni pa izginilo. Tudi danes potrebuje stalne zaslonbe v javnosti in pred javnostjo.

ment sv. maziljenja, po maši pa je bila med bolniki še procesija z Najsvetejšim. Na koncu maše je romarje v slovenskem jeziku nagovoril tudi apostolski nuncij nadškof Celata in jim izročil papeževe pozdrave in blagoslov. J.G.

ment sv. maziljenja, po maši pa je bila med bolniki še procesija z Najsvetejšim. Na koncu maše je romarje v slovenskem jeziku nagovoril tudi apostolski nuncij nadškof Celata in jim izročil papeževe pozdrave in blagoslov. J.G.

Ognjišče je pripravilo posebno izdajo, v kateri so leto za letom opisana posamezna romanja bolnikov na Brezje - »največje vsakoletno romanje v Sloveniji.« Knjižica je en sam slavospev dobroti in ljubezni, ki se vsako leto razodevata ob tem dnevu bolnikom in ostarelim. Prva in največja zasluga za vse to gre g. Fr. Boletu, sedanjemu uradniku Ognjišča.

Slovenska država na drugo obletnico rojstva

Če je bil »skupni imenovalec« mojeg prispevka pred štirinajstimi dnevi vsakovrstno, predvsem pa moralno onesnaževanje Slovenije (avtorjevo ime je izpadlo zgolj zaradi tehnične napake), bo tokratni predvsem v znamenju puntov, spominov in praznovanj.

Za praznični čas, ko se v mislih zaustavimo ob različnih pomembnih, veselih in žalostnih dogodkih iz naše bližnje in daljnje zgodovine, se pač spodobi, da se najprej posvetimo spominskim svečanostim in praznovanjem, šele potem pa se lotimo bolj prozaičnih sodobnih sporov in protestov.

V časih, ko je do resnične splošne sprave med Slovenci žal še zelo daleč, nam pot k temu pri vseh ljudeh dobre volje zaželjenemu cilju kaže spominska svečanost ob Lipi sprave na ljubljanskih Žalah. Simbolično lipa, znanilko novih, blagohotnejših slovenskih vremen, je skupina pogumnih in daljnovidnih ljudi, ki so se v času zadnje vojne vojskovali na različnih straneh, prvič zasadiła še v odkrito neprijaznem ozračju starega režima. Tudi v času, ko se pri nas s težavo poraja demokracija, je bila Lipa sprave pogosto tarča nočnih, v rdečo preteklost uklenjenih vandalo. Kar nekajkrat so drevesce uničili in je bilo treba posaditi novo. Letošnjemu 15. juniju, dnevu krivde, odpuščanja in sprave, je dala poseben, pomenljiv pečat prisotnost slovenskega obrambnega ministra g. Janeza Janše in častnega zastopstva slovenske vojske, ki je bilo prvič navzoče na slovesnosti.

Če je bilo srečanje ob Lipi sprave spomin na srhljiv poraz človečnosti, so praznovanja ob 400-letnici bitke pri Sisku upavičeno potekala v duhu proslavljanja zmage. V obujanju spomina na davne slovenske vojsčake so dobili častno, pravično mesto njihovi vojskovodje Turjaški in Ravbarji, ki so jih v prejšnjih rdečih časih predvsem zaradi svojega plemiškega družbenega stanu skušali izriniti iz slovenske zgodovine. Minister Janša ja v svojem odmevnem govoru pomenljivo povezal pomen

Pričevanje patriarha Pavleta

Bosna in Hercegovina je postala kot torta: med seboj si jo hočejo razdeliti Srbi in Hrvati, ostanek naj dobijo Muslimani. Tako rešitev krize na Balkanu je cinično napovedal italijanski general Lucio Innecco: »Počakajmo, da si Srbi vzamejo, kar se jim zdi prav, Hrvati, kar jim bo uspelo, Muslimani pa, kar bo ostalo.« Podobno torej kot v basni: Lev in opica sta šla na lov. Ujela sta zebro in si plen začela deliti. Pa je dejal lev: Polovica gre meni, ker sem lev, kralj zverin. Drugo polovico bova razdelila, malo tebi, večji kos pa meni, ker sem močnejši. V BiH pa so poleg Srbov in Hrvatov še Muslimani. Ti bodo od torte dobili nekaj mrvic.

Tako nekako so se zmenili tudi ti »veliki« politiki, ki si v BiH nočejo opeči rok. Izetbegović pa kot Musliman noče pristati na tako delitev, vendar zahodni politiki nanj silno pritiskajo, tako da bo najbrž moral pristati, da reši vsaj to, kar se za Muslimane rešiti da.

Ko so si Srbi zagotovili večji del Bosne, si sedaj želijo še kos Hrvaške. Preteklo nedeljo so namreč izvedli referendum v Krajini (dežela okrog Knina) in seveda so se stoodstotno izrekli za priključitev Srbom v Bosni. Tudi kos Hrvaške naj torej pripade

zmage pri Sisku (značilno je, da skušajo Hrvatje povsem zanikati izredno pomembni slovenski delež pri njej) s sedanji razmerami na prostoru bivše Jugoslavije. Posebno odločno je napadel predstavnike tistih pretežno levičarskih slovenskih strank in skupin, ki so pred dvema letoma s stisnjenimi zobmi (in kako figo v žepu) pod plazom rezultatov referendumu sicer pristali na slovensko neodvisnost, jih pa še vedno preganja prikazen »obnovljene tretje Jugoslavije«.

Kar zadeva naraščajoči seznam slovenskih sporov in protestov, sta se s kislima kompromisoma, ki nista zadovoljila nikogar in sta, kot kaže, nadaljnje spore le odložila, končali stavka učiteljev in profesorjev ter protestna akcija kmetov. Slednja je s svojo skoraj vsesplošno blokado slovenskih meja pri znatnem delu državljanov Slovenije vzbudila neprijetne spomine na jugoarmadni poskus okupacije mejnih prehodov na začetku slovenske osvoboditvene desetdnevne vojne pred dvema letoma. Kmetje so svojo blokado dvignili, za naslednji teden pa z njeno novo različico grozijo prevozniki. Za praznično vzušje sta »poskrbela« tudi dva vidna predstavnika liberalnih demokratov, predstojnik Varnostnoinformativne službe g. Janez Sirše, ki je odstopil in pravosodni minister g. Miha Kozinc, ki noče odstopiti. Nova slovenska tajna služba Slovenska obveščevalno-varnostna agencija z nekoliko humoristično kratico SOVA bo tako zaživela z novo glavo. Strankarski tovariši g. Kozinca so ob vsestranski podpori Združene liste na pravno hudo dvomljiv, če že ne kar protiustaven, način zaenkrat zavrnili interpelacije opozicije, ki jo zanimajo povezave sedanjega ministra z zloglasno UDBO v začetku osemdesetih let. S parlamentarno obstrukcijo opozicijskih poslancev, ki so jo s tem povzročili, so si, kot že kaže, očitno naredili kaj medvedjo uslugo, saj že razmišljajo, kako bi svojo zaporo interpelacije zase čimbolj neboleče umaknili.

Andrej Vovko

veliki Srbiji. Tek pač rodi tek, pravi pregovor. Obstaja torej resna nevarnost za nov spopad med Srbi in Hrvati. To je posledica tudi Tujmanovega tajnega paktiranja z Beogradom glede Bosne.

Bosanska tragedija zbuja sočutje ne samo papeža, temveč vseh ljubiteljev miru v Evropi. Zato v vseh državah zbirajo humanitarno pomoč za begunce v bivši Jugoslaviji. Tudi naša goriška nadškofija je pri tem udeležena, kot smo že pisali. Voditelj goriške Caritas g. Ruggero Dipiazza je osebno obiskal tudi Vojvodino in Banat ter se v Karlovcih srečal s srbskim patriarhom Pavletom in z njim imel razgovor. Obljubil je humanitarno pomoč tudi za srbske begunce, ki jih je nekaj stotisoč. Patriarh mu je dejal, da je potrebno znova iskati nagibe za edinost, ker to pomaga k miru. »Tako pravoslavni kot katoličani in muslimani, vsi bomo nekoč poklicani na obračun pred Bogom. Tudi smrti se ne smemo bati, kadar gre za pričevanje Resnice,« je dejal patriarh. Patriarh Pavle je pogumen, pristavlja g. Dipiazza, saj je v dnevniku Politika priznal, da noben narod ne pozna tako malo vere kot ravno Srbi, in to je tudi eden vzrokov za vse, kar se danes dogaja. K.H.

V Šentvidu pri Stični tabor slovenskih pevskih zborov

V soboto, 19. in nedeljo, 20. junija, se je v Šentvidu pri Stični vršil 24. tabor slovenskih pevskih zborov pod geslom Pojo naj ljudje. In ljudje so res peli, saj je bilo na taboru nekaj tisoč pevcev. Na osrednji manifestaciji je v nedeljo sodelovalo 44 ženskih, 87 moških in 64 mešanih zborov. Toda petja ni bilo samo na uradnih prireditvah, razlegalo se je po vsem Šentvidu in tudi drugod. Pravi praznik slovenskega petja.

Iz zamejstva so sodelovali zbori s Koroške, Goriške in Tržaške. Goriško sta zastopala mešana zbor »Štandrež« in »Oton Župančič«.

Združene moške, ženske in mešane zbor je nagovoril minister za kulturo Republike Slovenije Sergej Pelhan.

Štandreški pevci na taboru slovenske pesmi v Šentvidu v nedeljo, 20. junija

Priznanje otroškemu vrtcu v Sovodnjah

Otroški vrtec Ajdovščina je v sodelovanju z revijo za najmlajše Cican organiziral prvi likovni natečaj Cici umetnije, namenjen predšolskim otrokom. Njegov namen je bil predstaviti likovno dejavnost vrtcev ter prispevati k dvigu kvalitete dela. Odziv je bil presenetljivo dober, saj se je poleg nekaj posameznih predšolskih otrok odzvalo kar 80 vrtcev, med njimi tudi otroški vrtec iz Sovodenj, in sicer kot edini predstavnik iz zamejstva.

Strokovna komisija je pregledala in ocenila 439 likovnih del ter izbrala okrog 120 risb, ki so razstavljene v Pilonovi galeriji v Ajdovščini. Razstavljena dela so izbrana iz vseh etap otroškega razvoja, ki se v likovnem izražanju stopnjuje od ččkanka do shem in simbolov ter oblik in pojavov. Nagradila je 14 otrok, ki so se s svojim likovnim ustvarjalnim delom še posebej izkazali. Med njimi tudi Paolo Zanfagnin iz sovođenjskega otroškega vrtca, ki je bil nagrajen za delo »Na sprehodu s psom«. Odprtje razstave in nagrajevanje je bilo v petek, 18. junija, v Pilonovi galeriji v Ajdovščini. Lepe slovesnosti se je seveda udeležil tudi mali Paolo v spremstvu staršev in vzgojiteljice.

Nagrada ni razveselila samo nagrajenca, ampak so je bili veseli tudi Paolovi vrstniki v vrtcu, vzgojiteljici Vera Češcut in Ana Graunar in seveda ostali starši.

Obenem je tudi dragoceno priznanje za našo slovensko šolo v zamejstvu.

Katoliški glas bomo izboljšali tudi s Tvojo pomočjo!

TEDNIK LJUDSKEGA RADIA

v četrtek ob 20.30

v nedeljo ob 19.30 (ponovitev)

- Razdeljenost Slovencev, prvi razlog neuspeha
- Kam zdaj, Slovenci v Italiji?
- Na Balkanu se vojna šele pričinja
- Ob zaključku prve sezone našega TEDNIKA

Tiskovno sporočilo

Pokrajinsko tajništvo SSK z zadovoljstvom jemlje na znanje, da je Deželno upravno sodišče (TAR) razveljavilo sklep Deželnega nadzornega odbora, s katerim so bili črtani členi Statuta občine Števerjan v zvezi z rabo slovenskega jezika. S tem je bilo potrjeno načelo o že obstoječi pravici pripadnikov slovenske manjšine, da v odnosih z oblastmi uporabljajo slovenski jezik in da uprave lahko poslušajo dvojezično.

Tudi občina Števerjan, poleg Doberdoba in Sovodenj, bo torej polnopravno uporabljala svoj Statut z vsemi členi, ki zadevajo rabo jezika. SSK si je s tem v zvezi prizadevala, da bi se to načelo uveljavilo in je tudi dosegla, da Deželna uprava ni naredila priziva na Državni svet proti podobnemu sklepu Deželnega upravnega sodišča v zvezi s statutoma občin Doberdob in Sovodnje. SSK pričakuje, da bo tako zadržanje prevladalo tudi v primeru števerjanskega statuta.

Pokrajinsko tajništvo SSK Gorica se zahvaljuje vsem svojim volivcem, ki so tudi na balotazi podprli smer in odločitev volivcev v slovenskih občinah. Nov volilni sistem — kot je bilo pričakovati — naporov in glasov naše stranke ni nagradil, kar pa velja tudi za rezultate slovenske manjšine v celoti. Slovenska skupnost je v tem smislu prepričana, da se vse bolj širi spoznanje, kako Slovenci s sedanjo politično razdrobljenostjo v novem volivnem sistemu nimamo obetavnih možnosti. Nedavni volilni rezultati bodo omenjeno spoznanje nedvomno okrepili, zato gleda Slovenska skupnost po zaslugi tudi velikega odziva svojih volivcev v prihodnost z utemeljenim upanjem v vzpostavljane takšnih političnih dogovorov, ki bodo lahko v novih pogojih resnično koristili celotni manjšini.

Pokrajinsko tajništvo SSK Gorica

Ecat' ombre Liljane Visintin

Društvo Jadro iz Ronk je izdalo s pomočjo goriške pokrajinske uprave zbirko poezij svoje odbornice Liljane Visintin z naslovom Ecat' ombre. Pesmi te zbirke so v italijanskem in delno tudi španskem prevodu, predgovor pa jim je napisal učitelj in sindikalist N. Grion, za njihovo grafično opremo je poskrbela krajevna umetnica B. Fabris, za tisk pa Oskar Beccia.

Knjižna novost je bila predstavljena pred dnevi v tržiški občinski palači: po uvodnih besedah pokrajinske odbornice Aleksandre Devetak in društvenega predsednika Karla Mučiča je orisal pesniško ustvarjanje Liljane Visintin pesnik Silvio Cumpeta. Damjana Kobal pa je zbranim poslušalstvu podala nekaj značilnejših pesmi mlade umetnice iz Laškega.

Visintinova je za svoje pesniške storitve prejela že vrsto nagrad, poleg osebnih dosežkov pa daje s svojim večjezičnim umetniškim oblikovanjem društvu Jadro vlogo posrednika različnih kultur na območju Laškega, kjer je slovenski človek še prisoten.

K.M.

SLOVENSKI CENTER
ZA GLASBENO VZGOJO
EMIL KOMEL
OBVESTILO

Do konca tega meseca vpisujemo gojence za šolsko leto 1993/94.

Prosimo tudi letošnje gojence, da potrdijo na tajništvu obiskovanje pouka na naši šoli v prihodnjem šolskem letu.

Tajništvo je odprto po naslednjem urniku: 8.30 - 12.30 in 15. - 19. od ponedeljka do petka.

SLOVENSKO KATOLIŠKO PROSVETNO DRUŠTVO
FRANČIŠEK B. SEDEJ IZ ŠTEVERJANA

prireja

23. festival domače glasbe Med Borovci v Števerjanu

Nastopilo bo 34 ansamblov iz Slovenije.

Sobota, 3. julija, ob 20.30

Nedelja, 4. julija, ob 17.30

Pokrovitelji: Briška gorska skupnost
Svet slovenskih organizacij
Rai - Radio Trst A

23. festival domače glasbe Števerjan 93

SKPD F.B. SEDEJ iz Števerjana se intenzivno pripravlja na 23. FESTIVAL NARODNO ZABAVNE GLASBE, ki bo potekal 3. in 4. julija 1993 Med Borovci v Števerjanu. Letos nas čaka še posebno rekordno število ansamblov (34), ki pa žal vsi prihajajo iz matične domovine. Nekateri so naši publikli že znani, saj so naši stari znanci. Nastopajoči ansambli so: Ptujski instr. ansambel, Trio Svetlin iz Moravč, Primorski fantje iz Pirana, Koroški pozdrav z Ravn na Koroškem, Mladi prijatelji iz Pesnice, Jože Šeruga iz Ptujja, Fantje izpod Vurberka, Bistriški odmev iz Slov. Bistrice, Savica iz Bohinja, Rubin iz Novega mesta, Franc Lesjak iz Podplata, Viharnik iz Kamnika, Ansambel bratov Poljanšek iz Kamnika, Comet iz Zreč, Jože Skubic in Slapovi, Glas Slovenije iz Škofje Loke, Franci Ocvirk iz Sevnice, Brodniki iz Senovega, Planika iz Kranja, Most iz Radomelj, Savinjski kvintet iz Vranskega, Cik-cak iz Kopra, Ekart iz Starš, Cvet iz Radeč, Lauffarji iz Idrije, Podkrajski fantje iz Velenja, Breza iz Ljubljane, Revirski odmev iz Zagorja, Blegoš iz Škofje Loke, Vrtnica iz Nove Gorice, Fantje izpod Rogle iz Zreč, Gaj iz Mozirja, Trio Marina iz Portoroža in Ptujskih pet iz Ptujja.

Približno polovica teh bo pripuščena v finalni del koncerta, ki bo v nedeljo. Finaliste bo izbrala strokovna komisija, ki jo sestavljajo: Ivan Sivec, Franc Lačen, Janez Beličič, Janez Rijavec; Valentina Humar in Florjan Lango bosta predstavnika društva v komisiji. Za nagrado najboljšega besedila se bo odločila komisija za besedilo, ki jo sestavljajo Franko Žerjal, Franc Černigoj in Franka Padovan kot predstavnica organizatorjev.

Oba večera bosta napovedovala in povezovala posamezne ansamble Janez Dolinar in Tajda Lekše.

1. nagrada ostaja nespremenjena, in sicer 2.000.000 lir. Kot sicer že dve leti bodo morali ansambli izvajati eno izvirno pesem in eno iz zakladnice najbolj priljubljenih melodij, kot na primer Avsenikov, Slakov...

V soboto se bo festival začel ob 20.30, v nedeljo pa ob 17.30.

Kot že na lanskem festivalu bo tudi letos razstava briških vin. Izbiro najboljših kapljice bodo svetovali znani sommelierji! Poskrbljeno bo tudi za tradicionalne jedi na žaru in pijačo v pokritem buffetu.

Društvo bo ob priliki izdalo bogato opremljeno brošuro z ustreznimi dokumentacijo in slikami nastopajočih in vsemi podatki v zvezi s festivalom.

Nedeljski koncert bo otvorila godba na pihala iz Krmina v sprevedu z vsemi nastopajočimi s trga pred cerkvijo v Borovci. Obiskovalce nedeljskega dela koncerta čaka tudi letos prijetno presenečenje z bogato nagrado.

V soboto popoldne bo vse nastopajoče snemal radio Trst A.

Pokrovitelji letošnjega festivala so: Briška gorska skupnost, Svet slovenskih organizacij iz Gorice, Raislovenska postaja, Cassa di Risparmio iz Gorice in Kmečka banka iz Gorice.

Trije klavirski recitali

V okviru glasbenega poklona učencev Centra za glasbeno vzgojo »Emil Komel« so za nami trije klavirski recitali, ki so bili v Gorici v prvi polovici junija. Na teh večerih so predstavili svoj diplomski program trije pianisti - Michela De Castro, Guido Michelon in Miran Devetak, vsi trije iz razreda prof. Helene Plesničar.

Svoj celovečerni koncert je prva imela Michela De Castro, in sicer v dvorani Pokrajinskega muzeja na Goriškem gradu. Izvajala je Fantazijo in fugo v g-molu J. Bacha-F. Liszta, Schumannov Carnava op. 9, Saint-Saensovo Kromatično etudo ter Debussyjeve Estampes. Njena interpretacija je bila prepričljiva, živ izraz muzikalnosti mlade koncertantke.

Guido Michelon je odigral svoj diplomski program v Avditoriju »L. Fogar«. Njegov repertoar je vseboval Beethovno Sonato op. 57 (»Appassionata«), Brahmsovo Rapsodijo v Es-duru op. 119, Ravelove Jeux d'eau ter Schubertovo Wanderer-Fantasia op. 15. Pokazal je veliko temperamenta, zlasti izrazen je bil v Ravelu in Schubertu.

Zadnji je bil recital Mirana Devetaka, ki je nastopil 10. junija v dvorani Katoliškega doma. Njegov program je obsegal Bachovo Kromatično fantazijo in fugo v d-molu, Chopinovo Sonato op. 35, Brahmsove Variacije na Paganinija op. 35/I ter Ravelovo Sonatino, program torej, ki zahteva visoko koncentracijo in virtuoznost interpreta. In mladi Miran je razkril, da ima te sposobnosti.

Vsi trije koncertni večeri so bili polno obiskani. Čutila se je izjemna pozornost poslušalcev, aplavz je vsakič privrel iz srca. Izražal je priznanje, čestitke k uspehom, voščila za bodočnost in — zakaj ne — ljubezen in simpatijo do treh mladih, obetavnih pianistov. **cb**

Zmagovalci 22. festivala domače glasbe v Števerjanu - Ansambel »Krt« iz Stranj pri Kamniku

15-letnica pevske skupine Stu ledi

Pevke Tržaške folklorne skupine Stu ledi, ki jih vodi Tatjana Blokar

Leta 1978 je ob petletnici Tržaške folklorne skupine Stu ledi nastala tudi ženska pevska skupina. Njena začetna naloga je res bila ta, da je s pevskega vmesnega točkami popestrila in razgibala plesni spored, prav kmalu pa se je izkazala kot odlična in povsod priljubljena vokalna zasedba društva. Razne ustanove so naše pevke stalno vabile na nastope, tako da se je skupinica prav kmalu osamosvojila in sedaj deluje vzporedno s plesno skupino, pogostoma celo z večjim uspehom. Od leta 1979 se je udeležila vseh revij Primorske poje, na katerih je prejela tako priznanje s strani strokovnjakov kot s strani občinstva; v zadnjih letih se je vedno uvrstila med najbolj priljubljene skupine.

Ob krstnem nastopu je skupina štela osem pevk, nato je število nihalo, tako da jih je sedaj kar petnajst. Ženska pevska skupina Stu ledi izvaja seveda izključno ljudske pesmi, v strogo izvorni obliki. Posveča se predvsem slovenskemu ljudske-

mu izročilu kot tudi ljudskim pesmim sosednjih narodnosti. Z vsebinskega vidika so to pesmi, ki govorijo o ženski usodi, o željah in tegobah, o smehu in solzah naših prednic.

Skupini že od vsega začetka stojijo ob strani s strokovnimi nasveti etnomuzikologi Slovenskega narodnopisnega inštituta. Z njihovo pomočjo je izoblikovala bogat repertoar, drobce katerega je leta 1988, za svojo desetletnico in ob petnajstletnici ansambla, tudi posnela na kaseto z naslovom Da pa nacò.

Med ostale vidnejše dosežke ženske skupine Stu ledi bi omenili še turnejo v Coumbroscuro med okcitansko manjšino v severni Italiji avgusta 1989 in celovečerni koncert, s katerim je nastopala leta 1991, da o raznih posnetkih za tržaški in koprski radio ter za lokalno televizijsko postajo Telequattro, za Televizijo Slovenija in RAI 3 sploh ne govorimo.

Robert Petaros šestdesetletnik

V preteklih dneh je praznoval šestdesetletnico prof. Robert Petaros, po rodu s Kolonkovca, ki pa že dolgo vrsto let živi s svojo družino pri Sv. Jakobu, kjer v okviru tamkajšnjega slovenskega kulturnega društva in slovenske župnijske skupnosti vztrajno in zavzeto dela.

Po opravljeni slovenski klasični maturi v Trstu je diplomiral iz slavistike na Univerzi v Ljubljani. Diplomsko je nato nostrificiral na rimski univerzi... Nad 20 let je poučeval na slovenskih srednjih šolah na Tržaškem, najdlje na Državnem trgovskem tehničnem zavodu Ž. Zois. Hkrati je bil asistent in lektor pri stolici za slovenski jezik na Univerzi v Vidmu, kjer je postal pred skoraj 10 leti redni raziskovalec. Izdal je vrsto samostojnih knjig in publikacij, med katerimi velja omeniti študijo Slovensko narečje v vzhodni okolici Trsta in zemljevid tržaškega ozemlja s krajevnimi in ledinskimi imeni.

Iz njegove razvejane javne dejavnosti naj menimo še to, da že 25 let ureja Izvestje slovenskih srednjih šol na Tržaškem in da je član Upravnega odbora Hranilnice in posojilnice na Opčinah.

Prof. Petarosu čestitamo k jubileju z željo, da bi še dalje deloval na svojem poklicnem področju in med našo narodnostno skupnostjo.

(mab)

Otvoritev velesejma

V četrtek, 17. junija, je minister za odnose z Evropsko skupnostjo, sicer Tržačan Livio Paladin, slovesno odprl 45. tržaški mednarodni vzorčni velesejem, ki bo odprt do torka, 29. junija. Na velesejmu sodeluje več kot 300 razstavljalcev iz 33 držav, med njimi tudi Slovenije. V priložnostnem govoru je minister Paladin izrazil optimizem glede uresničitve centra off shore.

Ob tej priliki je stranka Slovenske skupnosti izročila ministru spomenico o zajamčenem zastopstvu za slovensko narodnostno skupnost v Italiji.

Ob stoletnici katinarske župnije

Predmeti, razpostavljeni v dvorani sv. Tarcizija, so bili pravzaprav še pred kratkim del našega življenja. Listi zgodovine se naglo obračajo in danes zremo nanje le še kot na gradivo domačega muzeja.

Razstava priča o kronologiji časa, ki nam ni bil naklonjen. Je zgodovinska duhovniških osebnosti Kosa, Škarbarja in Piščanca z odločujočim vplivom na takratne družbene razmere. Slika župnika Piščanca, o katerem beremo, da je bil pravi potomec Rihemberških puntarjev za staro pravdo. Zgled moža, ki ni veliko govoril, a delal in trpel. Pri vsakem fašističnem napadu je pripomnil: »Še je Bog nad nami!«

Dalje so na ogled stari umetniški misali, v srebru vezani, zgodovinski dokumenti o ustanovitvi župnije, spričevala osrednjih osebnosti, zlasti družine Gerdolovih, iz vidika jezikovnega razvoja in družbenih razmer. Šolska spričevala v ital. in slov. iz leta 1914. Zanimiva pravila pogrebne družbe Jožef Arimatej iz leta 1874 v zgodnji slovenščini. Pa še dragoceni kulturni predmeti, dar barona Jeremija, domača ročna dela, narodne noše itd.

Kot dopolnilo so krasile v navadnem formatu preslikane Kraljeve umetnine domače cerkve ter obilica slik krajevnih društev, šol in dogodkov živega utripa katinarske preteklosti zgodovine.

V delu je in v kratkem bo izšla tudi brošura o stoletnici župnije, v kateri si bodo domačini osvežili spomin na bitje in žitje svoje župnijske skupnosti.

F.V.

Na Tržaškem 11.238 brezposelnih

Toliko jih je namreč na seznamu tržaškega Urada za delo. V primerjavi z lanskim letom se je število brezposelnih povečalo za 452 oseb, to je 4,1 odstotka. Najbolj je prizadet seveda industrijski sektor. Po podatkih pa je največ nezaposlenih med ženskami (58%) in mladimi (33%). Zaradi vse slabšega gospodarskega stanja Trsta in njegovega teritorija je že steklo več stavk, med katerimi naj omenimo samo stavko poštnih uslužbencev in uslužbencev prevoznega podjetja ACT.

Črni diamant v Bazovici

V petek, 11.6.1993, je SKD Lipa povabilo v goste v bazovsko kινόdvorano predstavniko jamarske skupine C. Debeljak iz Trsta.

Po pozdravnem nagovoru predsednice društva Suzane Grgič je o lepotah pred kratkim odkrite jame spregovorila duša skupine Clara Ferletti. Ob prijetni glasbi je prisotnim s skioptičnimi slikami orisala zadnjo odkritje.

Raziskani del jame se odvija vzporedno z mejo s Slovenijo na bazovski gmajni pod hribom Kokoš približno od spomenika bazovski žrtvam pod cesto, ki pelje iz Bazovice na mejni prehod Lipica proti Gropadi. V gozdčiču »Boršt« je tudi vhod, ki so ga jamarji primerno zavarovali, da bi preprečili vandalom pustošenje podzemskih naravnih lepot.

Jama sama je precej obširna, saj so izmerili približno 5 km rovov in večjih prostorov, ter je globoka 360

Tiskovno poročilo

Tržaško pokrajinsko tanjštvo Slovenske skupnosti ugotovljalo, da je v nedeljski balotaži za izvolitev predsednika tržaške pokrajine prevladal kandidat nacionalistične desnice Sardo Albertini, a le za las. Demokratični Trst, ki se je združil okrog predsedniškega kandidata Franca Codege, je dokazal, da obstaja in da ima dobre možnosti, da bi kdaj v bodoče zmagal. Za doseg takšnega cilja pa se bo moral bolje pripraviti ter odpraviti napake in nesporazume, do katerih je prišlo v tej volilni preizkušnji.

Slovenska skupnost bo vsekakor prvič brez svojega predstavnika v tržaškem pokrajinskem svetu, pa čeprav je na teh volitvah znatno povečala število svojih glasov. To je predvsem posledica novega večinskega volivnega zakona, ki ne upošteva pravice narodnih manjšin do neposredne zastopanosti v izvoljenih telesih. Slovenska skupnost bo zato še odločneje nadaljevala svoja prizadevanja na vseh ravneh, da bi tudi Slovenci v Italiji uveljavili pravico do neposredne zastopanosti v izvoljenih telesih, ki jo že uživajo Italijani v Sloveniji in druge manjšine po Evropi.

Vseučeliški profesorji na ekskurziji

Pod vodstvom inž. Bogdan Vrana, rojaka iz Tomaja, ki je že večkrat zelo prizadevno sprožil take pobude, je bilo v naši deželi v petek in soboto na ekskurziji 50 vseučeliških profesorjev iz Ljubljane.

Namen tega obiska je za pomanjkljivo poučene izobražence iz matične domovine seznanjati se tako s krajevnimi stvarnostmi kakor tudi odkrivati zgodovinske vire in same geografske dele našega narodnega ozemlja zunaj Slovenije.

Skupina profesorjev si je v petek, 18. t.m., zjutraj najprej ogledala Tabor v Lokvi, nato cerkev v Ricmanjih, kjer so jih dobro seznanili z domačo zgodovino in posebnostmi g. Kosmač, Aleksij Pregarc in Boris Kuret.

Skupina je nadaljevala pot proti Dolini, nato pa preko tržaškega Krasa na Goriško in Benečijo do Rezijske, kjer se je obisk končal v soboto pozno popoldne.

Gropada

Skromna je ta naša vasica, odmaknjena od glavnih pokrajinskih cest, brez vsakršnega gostinskega obrata in najmanjše trgovine. Po sklenitvi Osimskih sporazumov pa so ji zaprli še drugorazredni mejni prehod, tako da je izgubila vsak stik s slovenskim zaledjem. Še dobro, da so si Gropajci zavihali rokave in leta 1985 obnovili kulturno delovanje in v ta namen začeli graditi svoj združni dom, ki pa zaradi dobro znanih finančnih razmer in državnih nepodpor še ni dokončan.

V Gropadi častimo našega patrona sv. Roka. Imamo majhno, a prikupno cerkvico, v kateri iščejo tolažbe in duhodne moči predvsem ženske, bolj malo otroci, moški pa raje stoje bolj ob strani.

Izredno lepo je uspela majska šmarnična pobožnost. Trikrat na teden so so ob Mariji zbrale ženske in otroci, molili rožni venec, brali litanije in si utrjevali vero ob branju šmarnic. Zadnjega maja pa so zaključili z mašo, ki jo je daroval škofov vikar gospod Vončina, ter z dobro udeležbo pri vsakoletni procesiji po celi vasi.

Sredi vasi pa stoji kapelica s svetim Antonom. Neredno je oskrbovana in potrebna obnove. Zadnje čase je v kapelici dobila zatočišče sama Božja Mati, kipec je bil svojčas v gropajski cerkvici, potem je nekam izginil in se zopet pojavil. Prenekaterikrat se zgodi, da mora sv. Anton »v izgnanstvo«, in sicer na trg., po domače »Na ulici«. Že večkrat so morali posredovati domačini in z izredno zavzetostjo in pieteto postavili kip ob Marijino stran. »Tako ne more vztrajati v nedogled!« so se izrekle naše ženske. »Zakaj ne bi na začetku vasi zgradili še eno kapelico, vanjo položili Marijin kip ter s tem priklicali božjega blagoslova za vso vas?« Ta zamisel in pobuda je, tako se vsaj zdi, padla na rodovitna tla.

Sa

Sv. Križ pri Trstu

Prihodnjo nedeljo bomo obhajali god svojih farnih zavetnikov sv. Petra in Pavla. Ob 10.00 bo slovesna sv. maša. Daroval jo bo naš škofov vikar g. Franc Vončina. Po sv. maši bo običajna procesija z Najsvetejšim po vasi. Spremljale ga bodo tudi domače narodne noše. Sodelovala bosta domači cerkveni pevski zbor in nabrežinska godba.

Čudoviti kapniki v novi jami blizu Bazovice

m. V tej višini, ki je le kakih 40 m nad morsk gladino, so odkrili tudi vodo, ki domnevajo, da je Timava.

Gospa Ferletti je povedala, da se je ob jamarski oblikoval tudi skupina strokovnjakov-vojakov, med katerimi je tudi direktor naravoslovnega muzeja iz Trsta, ki raziskuje in

študira podzemne pojave iz različnih vidikov.

Občinstvo, ki je dobesedno napolnilo dvorano, je z zanimanjem sledilo in nagradilo prikaz z dolgim ploskanjem, ki ni bilo le priznanje za opravljeno delo, ampak tudi spodbuda za nadaljnje raziskovanje.

ODBOR SVETA SLOVENSkih ORGANIZACIJ

sklicuje

OBČNI ZBOR

v soboto, 26. junija 1993, ob 17. uri v prvem in ob 18. uri v drugem sklicanju v dvorani pevskega zborov v Devinu.

Dnevni red:

- predsedniško poročilo - pozdravi - diskusija
- volitve novih organov - razno

Po novem statutu Sveta slovenskih organizacij imajo volilno pravico trije delegati za vsako včlanjeno organizacijo ter po eden za vsako društvo ali zbor, ki je včlanjen v zvezah.

Knjiga - album o Sv. Gori

Na predvečer praznika svetogorske Matere božje (petek, 18. junija) so na Sv. Gori predstavili novo knjigo o tej gori. Ne gre za navadno knjigo, temveč za album umetniških fotografij, kateremu je dodan izčrpen pregled zemljepisne lege in zgodovine te gore in svetišča na njej. Bralec se tako seznanja s preteklostjo in lepoto tega osrednjega romarskega kraja na Primorskem.

Predstavitelj je bila na moč slovesna in je potekala v baziliki, kjer so ljudje v lepem številu zasedli cerkvene klopi. Prišli so povabljeni tudi s tostran državne meje, tako Slovenci kot Italijani in Furlani.

Predstavitelj je začel mladinski zbor iz Vrtojbe s pesmijo Na Sveti Gori zvon zvoni. Ta zbor je pod vodstvom dirigenta Zdravka Lebana med srečanjem zapel tudi dve Vodopivčevi in dve Komelovi pesmi, saj sta oba uglasbila tudi pesmi v čast svetogorski M.B. Goste sta pozdravila gvardian p. Matej Papež in novogoriški župan dr. Tomaž Marušič. Ta je prebral tudi brzojavko predsednika Milana Kučana s pozdravi in voščili. Večer je popestril tudi moški nonet Brda. Osrednji govor je imel škof Metod Pirih. Med drugim je dejal: Sveta Gora je nekaj posebnega. Je gora, a drugačna od drugih gor, je sveta, postavljena med Jadransko morje in v podnožje Triglava, da ta dva svetova ločuje in združuje. Postavljena na skrajni rob slovenske zemlje, da bi sosedom pripovedovala o naši ljubezni do Boga, ki izkazuje svojo ljubezen in nežnost preko nebeške Matere.

Sestavljalka besedila barvne monografije o Sveti Gori Irena Bratina Zuljan je na začetku postavila besede Ivana Preglja, v katerih se ta tolimski rapsod sprašuje, zakaj je Marija izbrala prav tako, po svoje neugledno goro s še manj uglednim rastlinjem, za svoje prebivališče. Pisatelj kmalu odkrije lepoto gore, ki je onkraj tega trdega sveta. In mislim, da nas monografija Sveta Gora pri Gorici, obogatena z barvnimi fotografijami umetniškega fotografa Rafaela Podobnika pomaga prepričati prav o tem, o svojevrstni lepoti Svete Gore.

Podobnik se je poslužil barvne umetniške fotografije, da je prikazal, kako si je Marija izvolila to goro, obraščeno z brinjem in trnjem, kakor bi hotela reči: »Tudi trnje je lepo, saj na koncu trnjeve veje zraste cvet.« Enkratna je lega Svete Gore, nudi nam pogled na Sočo, Brda, Furlanijo, Kras, Vipavsko in Tolminsko. Med dvema svetovoma leži.

Sveta Gora pa je tudi zgodovina. V knjigi je kar nekaj starih oltarjev ter drugih predmetov. Malo, bo morda kdo vzdihnil. A Sveta Gora je nema priča trde in težke zgodovine. Tu ni bogate umetnosti, ker je bila večkrat uničena, in jo moraš po drobcih iskati drugod. Tu je vsak kamen videl veliko morij in sovraštva, a trdno verujem, da še več vere, molitve in odpuščanja.

Sveta Gora je kraj s sporočilom. Kraj, kjer se srečujejo trije narodi, naj postane kraj sožitja. Gora, kjer se stika več podnebnih in geografskih vplivov, naj odslej postane za vse ljudi kraj miru, tišine, za verne pa naj ostane to, kar je bila: gora molitve, odpuščanja in srečevanja z Bogom preko njegove ljubeče Matere Marije.

Oglasil se je še Radivoj Humar kot zastopnik založbe pričujoče knji-

ge, ki pomeni res velik tiskarski podvig s svojimi večbarvnimi fotografijami. Založba Delo je knjigo posebej izdala v italijanskem in furlanskem jeziku. Na koro so se oglasile še orgle, na katere je igral Joško Harej, ki je spremljal dvoglasen duet, in Uroš Cej z odlomki iz klasičnih avtorjev. Besedo je dobil tudi umetnostni zgodovinar Nace Šumi.

Petkov večer ni bil le predstavitev knjige, marveč tudi počastitev svetogorske M.B. na vigilijo njenega praznika.

V načrtu je predstavitev te knjige tudi v Gorici za italijansko in furlansko publiko.

K.H.

Rupa-Peč / Gabrje-Vrh

30. maja je na Peči prejelo prvo sv. obhajilo troje otrok s Peči in iz Rupe.

20. junija je na Vrhu pristopilo k prvemu sv. obhajilu sedem otrok.

Isti dan je na Peči prejelo zakrament sv. birme 16 mladih deklet in fantov iz Rupe in s Peči.

Povsod so se mladi lepo pripravljali na ta srečanja z našim Bogom. Starši in botri ter širši krog župljanov, zlasti zbori z organisti in pevovodji ter seveda osebje, ki pobliže skrbi za cerkve, so vsak na svoj način sodelovali pri pripravi in poteku slovesnosti.

Na Vrhu so nabavili nov tabernakelj in več drugih cerkvenih potrebščin.

Tudi v Rupi imajo po darežljivosti neimenovane nov večernični plašč in veliko drugih potrebščin. Povsod so zavzeti za lepo versko življenje. Naj vsem ljubi Bog bogato povrne.

ž.n.

DAROVI

Za Katol. glas: Marta Godina 50.000 lir.

Druž. Schart, Nabrežina, ob priliki zlate poroke za Katol. glas 100.000; v spomin prijatelja g. župnika Jančarja (Koroška) po njegovi želji za misijonske bogoslovce 50.000 lir.

Za Katol. dom: A.S. 50.000 lir.

Za cerkev sv. Ivana: Ana Gorjan 30.000 lir.

Za Katol. glas: Ana Gorjan 15.000 lir.

Za skavte: Ana Gorjan 15.000 lir.

Za obnovo oltarja v mavhinjski cerkvi: druž. Širca ob smrti moža in očeta Lojzeta 100.000; v isti namen Norma Okretič v spomin pok. Eme Furlan 20.000 lir.

Za zbor Fantje izpod Grmade: Mariča Širca v spomin na pok. Lojzeta Širca 100.000 lir.

Za obnovo cerkve v Zgoniku: druž. pok. Ivanke Gruden ob smrti žene in mame 500.000; druž. Kocman in Štubelj 200.000; druž. Škrlič, Salež v spomin na pok. Ivanko Gruden in Marijo Milič 50.000 lir.

Za Slov. Karitas: N.N. 100.000 lir.

Za Sklad Mitja Čuk: namesto cvetja na grob priljubljeni pesnici Ljubki Šorli daruje Ljuba Smotlak 50.000; v spomin na gospod Antona Nanuta daruje Mirka Brajnik 200.000 lir.

Peč. Za cerkev: Milka Cijan 50.000; N.N. 50.000 lir.

Vrh. Za skavte: Helka in Renato ob 1. sv. obhajilu vnukinj Sare in Tatjane 100.000 lir.

Za misijon p. Kosa: Danila Vidau v spomin na Ivanko Sosič 20.000; N.N. ob življenjskem jubileju 50.000; N.N. Rupa 50.000 lir.

Za slovenske misijonarje: N.N. Rupa 200.000 lir.

Za MPZ Rupa-Peč: Milka Cijan 50.000 lir.

Za lačne otroke: Prvoobhajanci z Vrha 306.000; Birmanci iz Rupe-Peči 195.000 lir.

Novoporočnica Martina in Simon v družbi sorodnikov in prijateljev.

Vrh. Za novi tabernakelj in opremo: Dario Fantin 110.000; starši prvoobhajancev 300.000; Helka in Renato ob 1. sv. obhajilu vnukinj Sare in Tatjane 50.000 lir.

Za števerjansko cerkev: Ob 5. obl. smrti Jožefa Tomažiča Jelka Tomažič 50.000; namesto cvetja Jordanu Zavadlavu: družina Aleš Komjanc 150.000; družini Dornik-Hlede 100.000; v spomin Cecilije Hvala: družina Remigij Ciglič 50.000; družina Lojze Mužič 50.000; namesto cvetja Francu Cibiču: družina Avgust Štekar 100.000; v spomin na učiteljico Ljubko Šorli: Roman Vogrič 100.000; v spomin na Andreja Rojca: Ilda in Olga iz Grojne 100.000; za cerkev N.N. 1.000.000; za misijonarja Ivana Štanta: namesto cvetja Jordanu Zavadlavu družina Aleš Komjanc 50.000; za lačne otroke v misijonih: letošnji prvoobhajanci 140.000; Katrin 20.000 lir.

Za PD »Štandrež«: I.N. Štandrež 50.000 lir.

Za cerkev v Rupi: Marjeta Črnic 50.000; N.N. daruje večernični plašč, 2 svečnika, albo in križ.

Za cerkev na Peči: N.N. 100.000 lir.

Za misijon S. Karmen v Paragvaju: N.N. s Peči 100.000 lir.

Za cerkev na Vrhu: ob 1. sv. obhajilu N.N. tabernakelj, 2 svečnika in križ.

Za misijon p. Kosa: K.S. 20.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Pjerina Lozej 100.000; Marija Cesar ob obletnici smrti očeta Ferdinanda 100.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: v spomin na gospo Ljubko Šorli-Bratuž, Lojze in Kati Burjes 100.000 lir.

Za slov. misijonarje: N.N. 200.000 lir.

Za Pastirčka: v spomin pok. Ljubke Bratuž, daruje L.L. 100.000 lir.

Za cerkev na Kontovelu: darujeta gospe Tatjana Panjek 100.000 lir in Marta Godina 100.000 lir.

V prejšnji številki našega časopisa smo poročali o pevsko glasbenem nastopu koroških ustvarjalcev v čast škofu A.M. Slomšku. Na sliki izvajalci v štandreški cerkvi.

Zahvala

Ob izgubi naše drage tete

Marije Semolič

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so z nami sočustvovali. Posebna zahvala g. župniku Mariju Virgulinu, g.e. Mariji Ferletič za njene besede pri odprtem grobu, vsem sorodnikom in prijateljem, darovalcem cvetja in vsem, ki so molili zanjo.

Nečakinja
Olga Semolič z družino

Radio Trst A

Spored od 27. junija do 3. julija

Poročila: ob 7.00, 8.00, 10.00, 13.00, 14.00, 17.00, 19.00.

Nedelja: 8.30 Kmetijski tednik. 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slovenskega tiska v Italiji. 10.00 Mladinski oder. Bogdan Novak: »Morska skrivnost in grajski strah«. 11.00 Za smeh in dobro voljo. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Na počitnice. 13.20 Glasba po željah. 14.10 Mala scena: »Ob srebrni reki«. 15.30 Z naših prireditelj. 17.30 Šport in glasba.

Ponedeljek: 8.10 Jugoslavija po letu 1945. 8.55 20 minut z... 9.15 Otroški knjižni sejem. 11.30 Ivan Tavčar: »Cvetje v jeseni«. 12.00 Po južnoameriških vrhovih. 12.40 Komorni zbor RTV Ljubljana vodi Lojze Lebič. 13.30 Za smeh in dobro voljo. 13.45 Poletne melodije. 14.10 Filmi na ekranih. 15.00 Poletni mozaik 17.10 Klasični album. 18.00 Moji prijatelji za boljši svet.

Torek: 8.10 Zvočna ropotarnica. 9.20 Poti, zanimivosti in lepote naše dežele. 10.10 Stereofonski koncert. 11.30 Ivan Tavčar: »Cvetje v jeseni«. 12.00 Fokus. 13.20 Glasba po željah. 14.10 Na počitnice. 15.00 Poletni mozaik. 17.50 Dominik Smole: »Antigona«.

Sreda: 8.10 Duh časa in čar odra v spominih Jožeta Babiča. 9.15 Dermoflash. 10.10 Kocert v Kulturnem domu v Trstu. 11.30 Ivan Tavčar: »Cvetje v jeseni«. 12.00 Primorske mavrice. 12.40 Slovenski okteti. Ribniški oktet. 13.30 Za smeh in dobro voljo. 14.10 Bardo 1992. 15.00 Poletni mozaik. 18.00 V mreži metafor.

Četrtek: 8.10 Obtoženci 2. tržaškega procesa. 9.15 Muzeji v naši deželi. 10.10 Koncert v Avditoriju Muzeja Revoltella v Trstu. 11.30 Ivan Tavčar: »Cvetje v jeseni«. 12.00 Moja srečanja z ljudmi v stiski. 13.20 Glasba po željah. 15.00 Poletni mozaik. 18.00 Četrtekova srečanja.

Petek: 8.10 Duh časa in čar odra v spominih Jožeta Babiča. 9.15 Poti, zanimivosti in lepote naše dežele. 10.10 Stereofonski koncert. 11.30 Ivan Tavčar: »Cvetje v jeseni«. 12.00 Zborovska glasba iz našega arhiva. Moški zbor Vasilij Mirk s Proseka in Kontovela vodi Miran Žitko. 13.20 Števerjan '93. 14.10 Na počitnice. 15.00 Poletni mozaik. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 9.15 Otroški kotiček. Zlata Jurin: »Dedek, izmisli si pravljico!«. 10.10 Stereofonski koncert. 11.30 Ivan Tavčar: »Cvetje v jeseni«. 12.00 Za črte, za bogove nad oblaki. 13.20 Glasba po željah. 14.10 Z naših prireditelj. 15.30 Živeti zdravo. 16.00 Bile so stezice... 18.00 Mala scena: »Ob srebrni reki«. 18.35 Vabilo na ples.

Nedeljska maša v Gorici na Placuti bo od 1. julija dalje ob 9.45 in ne več ob 10. uri, kot je bila dozdej. Prosimo, da bi zaradi spremembe ure sv. maše ne zamujali.

KATOLIŠKI GLAS

Tednik

List je nastal po združitvi goriškega tednika »Slovenski Primorec« in tržaškega »Teden«. Prva številka »Katoliškega glasa« je izšla 2. februarja 1949.

Poduredništvo: Trst, ul. Donizetti, 3
Tel. 040/370846 - Fax 040/633307
Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949

Glavni in odgovorni urednik:
Dušan Jakomin

Izdaja: KTD Katoliško tiskovno društvo
Società Tipografica Cattolica srl
Riva Piazzutta, 18 - Gorizia - P.I. 00054100318

Tiska: Tiskarna Budin v Gorici

Cena posamezne številke: 1200 lir

Letna naročnina: Italija 50.000
inozemstvo 70.000
zračna pošta 95.000

Oglaš: za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglaš in osmrtnice 1000 lir, k temu dodati 19% IVA